

Українська держава понад усе!

Видання Історичного клубу "Холодний Яр"

2017 рік

Квітень

Число 4 (374)

НЕЗБОРИМА НАЦІЯ

НАШ ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС – 33545

СВЯТО, ЯКЕ ЗНЕХТУВАЛА ДЕРЖАВА, ВІДБУЛОСЯ НА ДЗВІНКІЙ НОТІ

Через недбалість працівників Інституту національної пам'яті до державної програми вшанування подій Української революції 1917 – 1921 рр. не було включено святкування 100-ліття Вільного козацтва. Відтак цей обов'язок узяв на себе Історичний клуб "Холодний Яр".

17 – 19 березня він провів урочистості в с. Гусаковому, де в березні 1917 р. було створено першу сотню Вільного козацтва, в с. Козацькому (козачанський курінь очолював легендарний дід Шаповал), у м. Звенигородці, де у квітні відбувся повітовий з'їзд Вільного козацтва, а також у колісній вільнокозацьких містах Шполі та Корсуні. Участь взяли Роман Коваль, кобзарі Тарас Силенко і Василь Лютий, лідер гурту "Тінь Сонця" Сергій Василюк, автор пісень про Визвольну війну Валерій Мартишко, сотник Історичного товариства "Чорні запорожці" Роман Боровик і курінний Козачанського куреня Вільного козацтва Олег Голуб.

У Гусакове на свято приїхали делегації з м. Тального, с. Кобриного та Звенигородки. У цей день (17 березня) гості поклали квіти та вінки на могилу Михайла Іванченка, автора "Думи про Вільне козацтво", до пам'ятників Вільному козацтву і жертвам Голодомору, які п. Михайло спорудив ще 1990 року.

"Шановні козаки, дорогі козачки! – почав Роман Коваль. – Щиро вітаємо вас зі 100-літтям відновлення Вільного козацтва, яке сталося у вашому селі – завдяки вашим дідам і прадідам. Завдяки їм ваше село стало історичним. У Гусаковому було створено першу у ХХ ст. українську бойову частину. Від неї і почалась Українська революція, відтак саме в Гусаковому відновлено перервану українську історію. Тому ми й приїхали до вас сьогодні, приїхали, бо шануємо ваших дідів і прадідів".

Виступ митців був натхненний. І гусаківці, і школярі з Кобриного були щасливі.

Далі дорога стелилася до Звенигородки – фортеці вільнокозацького духу. Про цю зустріч розповіла на своїй сторінці у ФБ Дарина Возна. Ось її емоції: "Я почуваюся надзвичайно щасливою. Святкування 100-річчя Вільного козацтва в моєму рідному містечку Звенигородці вдалося! Це було потужно і фантастично. Щиро дякую всім учасникам та організаторам! Я зустрілася з давніми знайомими, познайоми-

лася з новими чудовими людьми! Дякую Живосилу, Тарасові, Сергієві, панові Роману за такий чуттєвий і фантастичний вечір! Було відчуття, що зібралися давні друзі. Такі свята надзвичайно єднають, стверджують силу братерства, надихають боротися та діяти, бо тебе охороняє незрима фортеця українського духу".

"Надзвичайні враження залишилися у молоді с. Козацького від цікавої та пізнавальної зустрічі з київськими митцями, – написала Оксана Федоренко. – Дуже приємно було зустрітися та спілкуватися з давніми друзими – письменником Романом Ковалем та кобзарем Тарасом Силенком, познайомитися із чудовою та неординарною особистістю – поетом і музикантом Валерієм Мартишком, а про особисте знайомство з моїми кумирами Василем Лютим та лідером гурту "Тінь Сонця" Сергієм Василюком я могла раніш тільки тихцем мріяти. А тут до всього ще й побачила їх у себе вдома у гостинах та пригощала всіх домашніми смаколиками! Хочу ще раз подякувати татові – Олегові Голубу, отаману Козачанського куреня Вільного козацтва, за організацію свята для всіх патріотів нашого краю та нашим друзям з Історичного клубу "Холодний Яр" за чудову атмосферу ювілейного заходу!"

Організатором свята в Шполі став отаман Товмачського куреня Дмитро Вовк. Посприяли й райдержадміністрація та районна рада, ВО "Черкащани" (Сергій Струк), Максим Доценко з партії "Солідарність", свободівець В'ячеслав Кишиніюк та Василь Колісник з ВО "Батьківщина". "Розповідь Романа Ковалю, – написала Наталка Сторчак, – це живильна й рятівна правда, котра допомагає вибудувати логічний ряд простотою українцями, для того щоб звільнитися від меншовартості й рабського мислення, і найголовнішою вадю – байдужості... Відбулася й презентація книги "Чорні перемагають. Спомини про прадідів козацтва 72-ї бригади", в основу якої лягли спогади козаків та старшин Армії УНР. Пречудова творча ідея, яка поведе мільйони до переосмислення українського буття! А ще я придбала книгу Романа Ковалю "Філософія сили", яку прочитала в той же вечір. До збірки увійшли його публікації початку 1990-х років. Здається, він один тоді знав причини поразок і шляхи до перемог, та до його голосу просовдепівська влада не дослухалася, а розчарованому та

обікраденому суспільству й поготів було не до вищих матерій... Приємним подарунком стало виконання в дуєті Тарасом Силенком і Василем Лютим відомої пісні "Мій друже Ковалю", милої нашому серцю, адже сільського голову Товмача звали Сергієм Ковалем (він був присутній на урочистостях у Шполі). Не залишили байдужими і пісні Валерія Мартишка та Сергія Василюка".

У той день Історичний клуб "Холодний Яр" провів зустріч і в Корсуні-Шевченківському. Ось відгук учасниці вшанування Оксани Степаненко: "18 березня весняний вечір приніс на своїх крилах до нашого міста свято – в Корсуні відбулася презентація книги "Чорні перемагають. Спомини про прадідів козацтва 72-ї бригади". Спочатку слово взяв Роман Коваль, і перед очима присутніх постали образи людей, які присвятили себе боротьбі за вільну Україну... Чарував магичним співом та віртуозною грою на бандурі Тарас Силенко. З трепетом слухали глядачі пісні Валерія Мартишка. Захоплення присутніх викликала легендарна пісня "Меч Арея", яка піднімає бойовий дух українців на фронті. Її на прохання ветерана АТО Олега Собченка виконали автор Живосил Лютий та фронтмен гурту "Тінь Сонця" Сергій Василюк. Велика дяка гостям нашого міста за їхню святую справу, за те, що знаходять можливість їздити від міста до міста, долаючи сотні кілометрів, витрачають особистий час і енергію на справу духовного пробудження України".

Спонсором урочистостей на Черкащині стало ВО "Черкащани", яке, зокрема, придбало чимало книжок про Визвольну боротьбу для шкіл с. Гусакового, Козацького, Кобриного та музичної школи м. Звенигородки. Придбав книжки для шкіл рідного краю і Товмачський курінь Вільного козацтва.

Вільні козаки і чорношличники білися за вільну Україну з одержимістю фанатиків. Їхнім гаслом було "Перемога або смерть". І вони перемагали! І радість їхніх перемог відлунує в наших серцях!

Продовження урочистостей з нагоди 100-ліття Вільного козацтва – 31 березня в Борисполі та 29 – 30 квітня в Холодному Яру на Чигиринщині.

Прес-служба Історичного клубу "Холодний Яр"

НЕЗБОРИМА НАЦІЯ

ХОЛОДНИЙ ЯР ВІДЗНАЧИТЬ 100-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ У КИЄВІ СТВОРЕНО ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ОРГКОМІТЕТ ІЗ ВШАНУВАННЯ ГЕРОЇВ ХОЛОДНОГО ЯРУ. ЦЬОГОРІЧНІ ВШАНУВАННЯ ВІРШЕНО ПРИСВЯТИТИ 100-ЛІТТЮ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ ТА 100-ЛІТТЮ СТВОРЕННЯ ВІЛЬНОГО КОЗАЦТВА

Участь у нараді взяли керівники Історичного клубу "Холодний Яр", Легіону Свободи, партії "Національний корпус", ВО "Свобода", партії "Правий сектор", полку "Азов", ВГО "Сокил", Центру спеціальної тактичної підготовки "Білий вовк", сержантської школи ім. Євгена Коновальця, Північного округу Правой молоді.

Початок заходів – 29 квітня о 13.00 в с. Медведівці Чигиринського району Черкаської області біля пам'ятника Максимові Залізняку. Виступлять спів організатори вшанування.

13.45. Виїзд у с. Івківці, на гору Семидубову, де згідно з легендою поховано Гетьмана України Богдана Хмельницького. Початок сходження сповістить козацька гармата. На горі відбудеться короткий мітинг, а в її околицях – військово-спортивна гра, яку проведуть інструктори ВГО "Сокил" та ДУК "Правий сектор", а Центр спеціальної тактичної підготовки "Білий вовк" організує дитячий турнір зі стрільби з пневматичних рушниць і страйкбольних автоматів ім. Василя Чучупаки. Призи переможцям вручатимуть легендарні воїни ДУК "Правий сектор", полку "Азов", ОДЧ "Карпатська Січ" та Легіону Свободи.

О 16.00 в Медведівці розпочнеться Музичний фестиваль вояцької пісні "Холодний Яр-2017" (відповідальний Роман Коваль), під час якого відбудеться презентація книжок "Чорні перемагають. Спогади про прадідів 72-ї бригади" та "Український календар Визвольної боротьби".

Працюватиме польова кухня. Історичне товариство "Чорні запорожці" (сотник Роман Боровик) та Історичний клуб "Холодний Яр" (Валерій Мартишко) частуватимуть гостей козацьким кулешем. За організацію книжкового ярмарку "Холодний Яр-2017" і ярмарок народних умілиць у Медведівці відповідає Богдан Леоняк.

Уранці першого дня вшанування делегації спів організаторів покладуть квіти на братську могилу козаків Чорного Ворона на околиці с. Розумівки Олександрівського району Кіровоградської області (відповідальний Олег Куцин, командир Легіону Свободи).

30 квітня в с. Мельниках Чигиринського району о 10.00 розпочнеться меморіальний мітинг на славу козакам і старшинам полку гайдамаків Холодного Яру, а на цвинтарі с. Мельників будуть віддані почесні Головному отаманові Холодного Яру Василеві Чучупаці та козакам-холодноряцям, похованим у братській могилі (відповідальний Олег Куцин).

Потім буде вшановано могилу гайдамацького ватажка XVII ст. Гната Голого (відповідальний Богдан Леоняк).

На берегах Гайдамацького ставу воїни полку "Азов", Легіону Свободи, ДУК "Правий сектор" та інших лицарських вояцьких формацій освятять зброю (відповідальний Олег Куцин). Після цього відбудеться урочистий випуск сержантської школи ім. Євгена Коновальця (відповідальний Андрій Дмитруха).

По завершенні урочистостей на берегах Гайдамацького ставу добровольці полку "Азов", ДУК "Правий сектор", Легіону Свободи та інших лицарських формацій вшанують могилу холодноряцького сотника Івана Компанійця, похованого на території Мотриного монастиря (відповідальний Микола Крук).

В обідню пору на хуторі Буда – продовження Музичного фестивалю вояцької пісні "Холодний Яр-2017", книжкового ярмарку "Холодний Яр-2017" і ярмарку народних умілиць, прогулянка до дуба Максима Залізняка, показові виступи шкіл бойових мистецтв.

Територію свята оголошено беззалоговою зоною.

Закликаємо доброчинців допомогти нам гідно вшанувати героїв Визвольної війни!

Картка Приватбанку 4149 4393 9605 9200, Олена ТРИГУБ (бухгалтер Всеукраїнського оргкомітету вшанування героїв Холодного Яру). Або картка Приватбанку 4149 4978 4920 1811, Олена ТРИГУБ.

Пожертви можна здійснювати і в інший спосіб, зокрема послугами та готівкою.

Усі жертводавці вважатимуться спів організаторами вшанування в Холодному Яру. Їхні прізвища або назви установ будуть опубліковані.

Наперед щиро дякуємо жертводавцям, з допомогою яких ми сподіваємося високогідно вшанувати борців за волю України.

Роман КОВАЛЬ, голова оргкомітету, президент Історичного клубу "Холодний Яр", 067-726-30-36, 066-211-41-85, (044)-242-47-38 Дмитро КУХАРЧУК-СЛІП, співголова оргкомітету, відповідальний за зв'язки з ветеранськими організаціями, голова Черкаського обласного осередку партії "Національний корпус", 063-58-48-102, slipio1423@gmail.com

Олег КУЦИН, співголова оргкомітету, керівник Легіону Свободи, 067-300-55-15, 099-73-66-707, kucyno@gmail.com

Леся ОСТРОВСЬКА, співголова оргкомітету, керівник фінансової секції, Історичний клуб "Холодний Яр", 067-442-79-64, Dukujhytir2017@gmail.com

Богдан ЛЕГОНЯК, співголова оргкомітету, Історичний клуб "Холодний Яр", 095-069-07-74, 096-439-77-42, 047-30-95-33-1 (Медведівський історичний музей), fholodniyyar@ukr.net

Андрій ТАРАСЕНКО, співголова оргкомітету, голова партії "Правий сектор", 068-687-01-00, center.org.dep@gmail.com

Василина НАКОНЕЧНА, керівник прес-служби оргкомітету вшанування героїв Холодного Яру, в. о. мистецького референта ВГО "Сокил", помічник командира Легіону Свободи, 096-74-827-41, 050-623-30-27, vasilina2015@gmail.com

Микола ВЛАДИМІРСЬКИЙ, член оргкомітету з питань зв'язків зі ЗМІ, Історичний клуб "Холодний Яр", 050-82-867-28, sevtaur@gmail.com

Микола ТИХОНОВ, доброволець "Карпатської Січі", захисник Донецького аеропорту, член оргкомітету зі зв'язків з військовими частинами і ветеранськими організаціями, Історичний клуб "Холодний Яр", 099-296-76-15, tichonov@ukr.net

Люба КРИВОРОТ, член оргкомітету з питань зв'язків зі ЗМІ, Історичний клуб "Холодний Яр", 097-233-95-24, 063-626-36-03, lybochka_bubochka@ukr.net

Олена ТРИГУБ, член оргкомітету з питань фінансування урочистостей, 097-69-188-56, trigublv@gmail.com

Сторінки нашої події
<https://www.facebook.com/events/900188253457474/>
<https://www.facebook.com/KholodnyiYar/>

"Незборима нація" – газета для тих, хто хоче знати історію боротьби за свободу України

ХОЛОДНОЯРСЬКЕ СЕЛО МАТВІЙКА

Село Матвіївка оспіване письменником Юрієм Горлісом-Горським у культовому романі “Холодний Яр”, який витримав понад 20 видань. Саме з опису Матвіївки та її людей починає поручник Армії УНР Юрій Горліс-Горський розповідь про Визвольну боротьбу на Чигиринщині в 1920-х роках: “Підїжджаємо до села Матвіївки. Перед селом, коло дороги, на високому місці висока могила-курган. Злажу з коня і вдираюся на неї. На верху просторе заглиблення, оточене вінком валу з виходом у бік села. Немає сумніву – це старий козацький дозорний курган. Видно з нього далеко. З боку, звідки йдемо, і праворуч видніються ліси; ліворуч, в напрямку Чигирини, теж смуга лісу, а посередині гола рівнина – широкий вихід у степи”.

У 1919 – 1920-х роках село постачало козаків і старшин до полку гайдамаків Холодного Яру Василя Чучупака. Матвіївська сотня полку гайдамаків Холодного Яру мала понад 500 козаків – фактично п'ять сотень! Про бойовицьких матвіївських селян свідчить більшовицький документ: “Все мужское население села Цветной... и Матвеевка с вилами и лопатами присоединилось к бандитам Хмары”. Бандитами Москва завжди називала борців

за волю України. Отож за Українську державу в Матвіївці була кожна родина. Слід зазначити, що Матвіївка є батьківщиною холодноярських отаманів Орла і Сранди.

На вшанування подвигу матвіївців у центрі села у 2010 році з ініціативи та за підтримки президента Історичного клубу “Холодний Яр” Романа Ковалю було встановлено величний пам'ятник. Автор монумента борцям за незалежність – заслужений художник України Валентин Сірий, автор меморіалу Холодноярським героям у селі Мельниках – колишній “столиці Холодноярської Республіки”.

У Матвіївці є ще один унікальний об'єкт – Попова хата, в якій у лютому 1920 року кілька днів жив український полководець, генерал-полковник Армії Української Народної Республіки Михайло Омелянович-Павленко, командарм Зимового походу Армії УНР. Тут, у Поповій хаті, розміщувався штаб українського війська, в надрах якого брали участь визначні українські старшини, серед них і Юрій Горліс-Горський.

А ще через Матвіївку пролягає шлях на таємничий Вовчий Шпиль – козацький форпост Війська Запорозького. За легендою, саме на Вовчому Шпилі Богдан Хмель-

ницький заховав свою булаву – як скарб для майбутніх українських поколінь. Таборувалися тут козаки і на початку ХХ століття. У 1919 році тут було створено Товариство козаків Вовчого Шпиля на чолі з отаманом Юхимом Ільченком із чигиринського села Рублівки.

На початку 1920-х років тут таборувалися козаки і старшини полку гайдамаків Холодного Яру, тут проходили повстанські з'їзди Холодноярської округи. Про все це можна дізнатися з книги Романа Ковалю “Коли кулі співали”. На Вовчому Шпилі збереглися десятки землянок, у яких жили та переховували свій скарб холодноярські партизани. Тут зберігся культурний шар епохи Національно-визвольної боротьби.

Маршрут з Матвіївки на Вовчий Шпиль проходить мальовничою місцевістю. Походити стежками наших героїв – унікальна нагода для тих, хто любить свій край, хто шанує борців Холодного Яру. Не дивно, що до цих історичних місць приїжджають вклонитися туристи з усіх кутків України. Час уже включити село Матвіївку в екскурсійно-туристичні маршрути Чигиринщини.

Юлія ЖАДАН, Історичний клуб “Холодний Яр”

КОЗАКАМ СЛАВА!

Вояка УПА Степана Петраша, якого “Незборима нація” нещодавно вітала з 90-літтям, Президент України нагородив орденом “За заслуги”.

Щиро вітаємо, дорогий батьку отамане!

НЕЗБОРИМА НАЦІЯ

У РІК УПА ПОДАРУЙ ВЕТЕРАНОВІ ГАЗЕТУ!

З нагоди 75-ліття заснування УПА Організація українських націоналістів ініціює благодійну акцію “Передплати ветеранові патріотичну газету”.

ОУН звертається до українців із проханням передплатити часопис “Шлях перемоги” і газету “Незборима нація” для ветеранів Визвольних змагань, зокрема членів ОУН і вояків УПА.

Передплатний індекс газети “Шлях перемоги” – 30504.

Передплатний індекс газети “Незборима нація” – 33545.

Благодійникам – шана!

“КНИЖКА ПРО ЧОРНИХ НАДИХАЄ”

19 березня мав честь і приємність бути присутнім на презентації книжки “Чорні перемагають”. Вона укладена для бійців 72-ї бригади, що хочуть перебрати славетне ім'я Чорних запорожців. Цікаве й шляхетне дійство відбулося в “Останній барикаді”. У книжці Роман Коваль розмістив спогади Петра Дяченка та Олексі Сім'янціва.

Що ми знаємо про Визвольну війну 1917 – 1920-х років? Майже нічого, – бо ми її програли, а переможці москалі зробили все можливе, щоб зобразити наших героїв бандитами та ізгоями. А тут спогади очевидців – вояків нашої армії. Вони без прикрас описують те, що бачили, що творили, що згодом спотворили москалі.

Книжка складена з коротких, на один або декілька уступів, новел. Цікава вона ще й українськими військовими термінами, наприклад: “Сурмач заграв “на сполох”, а не “тривогу”, як кажуть нині.

Книжка надихає, кличе нас перемогти московських зайд, бо як не переможемо, то й нас москалі зроблять “бандитами”.

Надихали й пісні Тараса Силенка та Валерія Мартишка. Радувало й те, що на презентації були присутні командир роти розвідників майор Віктор Скатерний “Скат”, доброволець 11-го батальйону “Київська Русь” Валерій Фесенко, доброволець “Карпатської Січі” Микола Тихонов та інші вояки. У виступі друг “Скат” сказав, що хлопці із 72-ї вже називаються себе чорними запорожцями.

Це наснажує.

Чорним слава!

Петро БИЛИНА, ветеран АТО

На світліні – майор Віктор Скатерний із членами Історичного клубу “Холодний Яр”. 19.03.2017.

ОЛЕКСІ РІЗНИКІВУ – 80 РОКІВ!

24 лютого 2017 р. виповнилося 80 років великому українцю, поетові, борцю за волю України, колишньому політ'язневі російських тюрем і таборів, людині великого і доброго серця Олексі Різніківу.

Щиро вітаємо, дорогий батьку отамане!

Довгих-предовгих літ в Самостійній Україні, за яку боролись Ви, Ваші друзі та наші попередники!

“Незборима нація”, Історичний клуб “Холодний Яр”

ПРОПОНУЮ НАСТУПАТИ

Перемагати – брати ініціативу у свої руки. Пропоную наступ на сепарсько-агітаційний простір ЗМІ м. Кривого Рогу та інших східних міст із допомогою патріотичної газети “Незборима нація”. Пропоную всім, кому не байдужа доля нації, передплатити це видання на адреси шкіл, технікумів, ліцеїв, музеїв та інших освітніх закладів.

“Незборима нація” – це наша зброя!

Ляна ГАЙДУК

ПАМ'ЯТЬ ПРО ГЕРОІВ НАДИХАЄ

В Ірпінському історико-краєзнавчому музеї оновлено експозицію зали № 2. Висловлюю вдячність президенту Історичного клубу “Холодний Яр” Романові Ковалю за наданий ілюстративний матеріал про нашого крайнина – отамана Орлика (Федора Артеменка з Гостомеля). Тепер у нашому музеї є окремий стенд “Отаман Орлик – Федір Артеменко”. Стенд “За Самостійну Україну” присвячений подіям на території ірпінського краю в 1917 – 1920-х роках. Тут, зокрема, вміщено матеріал про сотника Павла Забара (жителя с. Яблуньки, яке нині

є частиною міста Бучі). Він у складі Армії УНР боровся проти московських окупантів.

Стенд “В боротьбі за незалежну Україну” присвячений тим нашим землякам, які відстоювали свободу Батьківщини під час і після Другої світової війни. Це оунівці Дмитро Паламарчук і Степан Мамчур. А Михтодь Волинець вже після війни був засуджений за створення підпільної організації “Спілка вільної української молоді”. У 1980 р. був звинувачений в антирадянській пропаганді і засуджений знову. Проводив просвітницьку роботу.

Москалям ненависне українське слово. Тому й був ув'язнений перекладач Григорій Кочур. Він зазнав цькування і після звільнення.

Пам'ять про героїв боротьби за свободу рідної української мови і Батьківщини надихає нові покоління борців за незалежність України.

Оформлення оновленої експозиції виконав архітектор Валерій Гуменюк.

Анатолій ЗБОРОВСЬКИЙ, директор Ірпінського історико-краєзнавчого музею.

ОДЕСА – РАДЯНСЬКЕ МІСТО?

В Одесі триває протистояння стосовно виконання Закону України “Про декомунізацію” між українською громадськістю міста та прихильниками “руського міра”, що, за іронією долі, засіли в мерських кабінетах. Одіозний міський голова Труханов до останнього ігнорував нові українські назви одеських вулиць. Були неодноразові спроби проведення проплатених “громадських” слухань із метою відмінити законні назви та повернути “червоні”, що супроводжувалося масовими бійками і сльозогінним газом. Все ж патріоти перемогли.

Але в місті ще є чимало комуністичних пам'ятників. Після так званого масового ленінопаду на початку 2014-го в Одесі залишилося близько 40 об'єктів, що підлягають демонтажу згідно із Законом України “Про декомунізацію”. Серед них бюст та барельєф Г. Жукова, меморіальна дошка Г. Жукову, дві меморіальні дошки червоному бандитові Григорію Котовському, пам'ятний камінь червоноармійцям, що перемогли війська УНР, “стіна чекістів”, фрагменти орденів Леніна, червоної зірки та інші.

Одеські свободівці направили звернення міській раді, Прези-

дентові України, Голові Верховної Ради України та прем'єрові, де звернули увагу на саботаж міського голови, який не бажає повною мірою виконувати Закон України “Про декомунізацію”. Тепер заяву про вчинення кримінального правопорушення направлено до Генеральної прокуратури України.

Не здивуюсь, якщо в разі подальшого затягування процесу демонтажу радянського мотлоху Одеса згадає про ленінопад.

Сергій СОЛТАСЮК, голова Одеської міської організації ВО “Свобода”

ЗАХИСТУ
УКРАЇНСЬКОЇ
МОВИ

Переходь на українську!
Розмовляй державною мовою нації!
Українська мова - це наша зброя
у війні з Росією!

Тел.: (044) 531-42-21 моб.: (067) 878-52-48
e-mail: a.zahystmovy@gmail.com www.zahystmovy.org.ua

1 квітня
КУСТ
З нагоди
78-ї річниці
КАРПАТСЬКОЇ
УКРАЇНИ
відбудеться:

10.00 – Мітинг-реквієм у меморіальному парку «Красне Поле». Народне Віче.
12.00 – Вшанування М. Аркаса.
13.00 – Історичний дискус за участі науковців, виступ
Сергій Василюк - лідер гурту Тінь Сонця
Тарас Компаніченко - лідер гурту Хорея Козацька
(вул. Карпатської України, 161).
17.30 – Марш Слави Карпатської Січі на Замкову гору
(збір Будинку Уряду Карпатської України).

СОБІРА
СВОБОДА

ГЛЕЧУ
УКРАЇНСЬКОЇ
МОВИ

ЯВОРНЯ

НАЦІЯ

Холодний Яр
ІСТОРИЧНИЙ КЛУБ

http://zakarpattya.svoboda.org.ua

“Незборима нація” – газета для тих, хто хоче знати історію боротьби за свободу України

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ МИРОСЛАВА МИСЛИ

4 березня в Києві відбувся вечір пам'яті добровольця ОДЧ "Карпатська Січ", офіцера ЗСУ Мирослава Мисли-Мисливця". "Боги дарують нам надію на перемогу, а ми її збудемо навіть ціною власної смерті, бо Ідея – понад усе", – казав він. Мирослав завжди рвався на найскладніші ділянки фронту. Він потребував ближнього бою з ворогом, щоб знищити його. Для нього війна

проти Росії була священною. Він мусив її перемогти або загинути. Мирослав загинув, але він продовжує жити в наших серцях і в наших вчинках. Спогадами про товариша поділилися його бойові побратими та сокильці, для яких Мисла був братом і другом. Промовляли командир Окремої добровольчої чоти "Карпатська Січ" Олег Кудин, очільник ВГО "Сокіл" Юрій Черкашин-"Чорнота", лідер ВО "Свобода" Олег Тягнибок, волонтер, автор пісень військової тематики Валерій Мартишко, поет Дмитро Савченко, Орест Рись-"Залізняк" та лідер гурту "Широкий Лан" Святослав Бойко. Юрій Руф, автор музики та виконавець пісні "В рядах безсмертних",

присвяченої Мирославу Мислі, сказав: "Якщо б мене спитали "а як жити гідно", я б відповів: "Живи як Мисла!" Мирослав для нас – взірець та ідеал, приклад для наслідування". Так, Мирослав – це взірець і людина-символ. На прикладі Мирослава Мисли маємо виховувати нових борців за Україну. На його честь уже назвали музичний фестиваль "Голосівська Криївка", вишкільний табір "Простір Сокола", школу бойових мистецтв Мадридського осередку ВГО "Сокіл" та Інститут національної освіти. "Ти йшов на чолі колони зі штандартом. За тобою крокували довгі колони легіонерів. Це було встанне? Ні! Ще будуть походи, ще будуть колони. На чолі першої з яких майоритиме чорний штандарт із золотим тризубом у твоїх руках", – підсумував Юрій Черкашин-"Чорнота". Матері героя товариші передали нагороди сина, а в Національний музей історії України у Другій світовій війні – його бойові обладунки.

Василина НАКОНЕЧНА

РОМАН КИЯНИЦЯ

4 березня 2017 р. відлетіла у вічність душа обухівського хлопця Романа Кияниці, козака 72-ї ме-

ханізованої бригади. Він загинув біля м. Авдіївки Донецької області під час важких боїв. Йому було лише 24 роки. Народився Роман Кияниця 10 травня 1992 р. в м. Українці. Проживав у с. Макарівці Обухівського району. Після переїзду родини в Обухів навчався в Обухівській середній школі № 3, потім в Українському ПТУ. 2010 року пішов служити до ЗСУ. 2011 року проходив строкову службу в Севастополі на легендарному крейсері "Гетьман Сагайдачний". Із 28 вересня 2016 р. у складі 72-ї механізованої бригади проходив військову службу за контрактом на посаді кулеметника. До останнього подиху, жертвуючи життям, він захищав незалежність нашої країни.

Роман залишив у смутку батьків, у яких був єдиною дитиною, дружину та трирічного сина. Обухівщина провела в останню путь уже 14-го свого сина. Проводжали героя, стоячи на колінах. "Смерть першими ліпших ховає". Століттями триває війна з нашим відвічним ворогом – Росією – за право жити на своїй землі. Гинуть наші чудові хлопці. Поки існуватиме імперська Росія, існуватиме загроза нашому буттю. "Пімсти смерті великих лицарів" – ця думка повинна щодня пульсувати в нашому серці й не давати спокою.

Люба КРИВОРОТ

ОЛЕКСАНДР ЮРІЙОВИЧ ВЕРЕМЕЄНКО-"ФАРТОВИЙ" (16.07.1996, М. СТАРОБІЛЬСЬК ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛ. – 6.03.2017, НЕПОДАЛІК С. ВОДЯНЕ ВОЛНОВАСЬКОГО Р-НУ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛ.)

У нього не було батьків. Він тільки почав збирати гроші на власну оселю, але не встиг створити сім'ю. Доля дала йому так мало щастя! Його життя тривало лише двадцять років, і обірвалось у бою за щастя інших. "З Луганщини. Українець", – написав він в автобіографії. Ріс сиротою, освіту здобував у школі-інтернаті м. Северодонецька. 29 липня 2016 р. підписав із ЗСУ контракт на три роки. 3 15 жовтня минулого року перебував у зоні війни, переважно "на нульовій" позиції. Навіть не

відпрошувався до технікуму на час зимової сесії. Матрос, гранатометник батальйону морської піхоти 36-ї Окремої бригади морської піхоти Олександр Веремеєнко загинув близько 13:00 внаслідок кульового поранення. У нього залишилися лише тітка. З нею він охоче спілкувався по телефону. Поховали козака 8 березня у с. Чмиріці Старобільського району Луганської області. Вічна слава!

Ян ОСОКА

ЄВГЕН ІВАНОВИЧ ВОРОШИЛО-"ДЖЕК" (29.04.1981, М. КАМ'ЯНСЬКЕ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛ. – 30.08.2016, М. АВДІЙКА ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛ.)

Чуєш, куле, я воюю за свою землю, це до мене прийшов ворог, це по мені під Станицею били "Гради" та "Смерчі", це я втрачав своїх хлопців серед вибухів понівеченої Савур-могили, це мої побратими падали на землю під Старобешевим, це моя мати здригається від кожної звістки про загибель когось на фронті, це я тут народився, це я, виснажений і майже мертвий, пробивався до своїх з оточеного 32-го блокпоста, це по наших

дорогах постійно їздять мікроавтобуси з трунами, це лікарні моєї країни приймають важкопоранених, це я несамовито хотів пити в соняшниках Львайська, це мене пробирав до кісток холод у майже зруйнованому терміналі, це мої руки з гнітючою безнадією вставляли останній ріжок під Дебальцевим, це моя дівчина посивіла у 20 років, це наші "коробочки" стоять спаленими біля Пісків, це з мене лилася кров на розжарену землю біля Попасної, це я ховав... Стій! Тепер мені усе одно. Хоча ні, для історії напишу ще кілька рядків. Я – столяр. Працював в охоронній фірмі, супроводжував вантажі за кордон. Як миротворець 5 років брав участь у спецопераціях в Іраку. Після початку війни в Україні не зміг сидіти та чекати невідомо чого і пішов добровольцем. Присягу прийняв у батальйоні ОУН, з ним і потрапив в одну з найгаражніших точок – у Піски. В ОУН був командиром взводу, кулеметником та гранатометни-

ком. У зіткненнях доводилося стріляти з ДШК та гранатомета. У ніч із 5-го на 6 липня в Пісках зав'язався дуже важкий, 2,5-годинний бій із сепарами. З товаришем пліч-о-пліч провів цей бій на одній з позицій, яку ворог беззастанно штурмував. Вистояли, вижили, вгризлися в землю, але не віддали сепарам і клаптика України. Після цього бою мене перевели на іншу, безпечнішу, позицію, але я не хотів сидіти без діла, тому знову вирушив на "нульовку" вже у складі 1-ї ОШР ДУК "Правий сектор". І тут був командиром взводу. Мене називали одним з найкращих штурмовиків ДУК. Я загинув 30 серпня о 18.30 у промзоні Авдіївки від кулі снайпера. Поховали мене 1 вересня в місті Кам'янському на Алеї Слави. Жаль мені моєї мами, брата й двоюрідної сестри. Сумую за ними!

Ян ОСОКА

ЯКІ ДОРОСЛІ НАШІ ДІТИ!

Волонтер Лілія Болбат зібрала 3,5 млн. грн. для бійців в АТО

"Незборима нація" – газета для тих, хто хоче знати історію боротьби за свободу України

ДОПОМОЖЕМО РОДИНІ ГЕРОЯ

12 квітня 1970 р. народився Андрій ШИРОКОВ-"СІМ'ЯНИН", борець Добровольчого українського корпусу "Правий сектор", потім 54-ї бригади ЗСУ, батько п'яти дітей. Загинув у бою на Світлодарській дузі в Донецькій області. Друзі, не забувайте про наш обов'язок допомогти його родині. Номер картки Приватбанку його дружини 5168 7572 0125 7443, Ганна Григорівна Счасна.

На світліні Андрій ШИРОКОВ-"СІМ'ЯНИН" з дочкою в Холодному Яру під час шанування героїв Холодного Яру.

ОЛЕКСІЙ КОНДРАТЮК (5.07.1995, М. КОСТОПІЛЬ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛ. – 17.03.2017, БІЛЯ М. МАРІУПОЛЯ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛ.)

У 2012 р. Олексій закінчив Сарненський професійний аграрний ліцей за професією тракторист-машиніст сільськогосподарського виробництва, слюсар-ремонтник. У травні 2016 р. призваний на військову службу за контрактом. Матрос Олексій Кондратюк загинув під час виконання бойового завдання внаслідок розриву міни. Залишив у смутку батьків, брата, дружину та дворічного сина. Вічна слава!

НЕЗБОРИМА НАЦІЯ

СЕРГІЙ ВІКТОРОВИЧ МОКРЕНКО-"КРУК" (24.03.1993, СМТ ШАЦЬК ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛ. – 28.02.2017, БІЛЯ С. ЛУГАНСЬКОГО БАХМУТСЬКОГО Р-НУ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛ.)

В останній день останньої відпустки він зробив своїй дівчині пропозицію одружитися, і та відповіла згодою. В останню відпустку він сказав батькам і сестричці, як сильно їх любить, і вони відповіли такими ж словами. В останню відпустку він відвідав усіх без винятку родичів, наче знав, що більше їх не побачить... Бойове хрещення Сергій отримав під час Революції Гідності, його контузило – поряд із ним вибухнув ящик зі світлошумовими гранатами. Коли запалав Донбас, хлопець добровольцем у складі ДУК "Правий сектор" вирушив на захист своєї країни. Попри численні осколкові поранення обличчя, очей та шиї, йому пощастило вийти з Іловайського казана. Деякий час провів у Пісках, а потім рік був волонтером. І тут страшна звістка: на війні загинув його друг, і "Крук" прийняв рішення знову взяти до рук зброю. На початку 2016-го записався до полку "Азов", пройшов вишкіл, але його так офіційно й не оформили, а у запілі він сидіти не звик. 14 вересня 2016 р. підписав контракт із ЗСУ, став стрільцем 3-ї роти 1-го батальйону 54-ї Окремої механізованої бригади. У грудні на Світлодарській дузі Сергій дістав осколкові поранення та контузію. Його врятував броньжилет, але осколками посікло обличчя, шию, руки та ноги. Був доправлений до шпиталю у Вінниці. Після лікування приїхав на місяць додому, приїхав в останню свою відпустку.

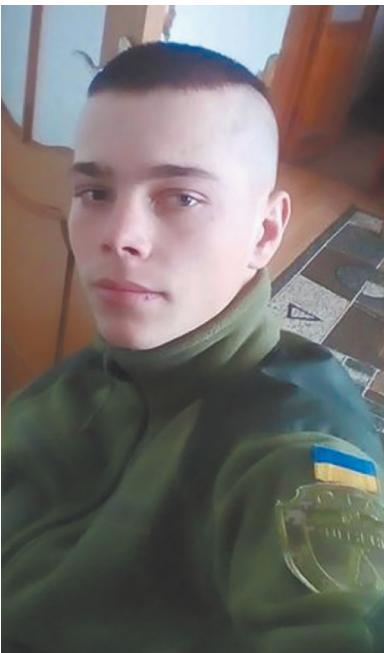
Дівчина сказала йому "Так". Але він мусив повертатися на передову. Весілля відклали, хто ж знав, що назавжди. Загинув Сергій в останній день зими о 10.00 під час масованого мінометного обстрілу наших позицій. Залишив у скорботі батьків, сестру та близько 30 двоюрідних братів і сестер. "Навіщо чекати, коли зробити хтось, якщо це може зробити я, – таке було його життєве правило. Це кредо виштовхнуло його із сірої маси на верхню сходинку, на якій вирує справжнє життя і вирішуються долі. На ту саму сходинку, де люди стають легендами.

Ян ОСОКА

ВОЛОДИМИР КНЯЗЕВ (21.07.1998, С. БОРТНИКИ ЖИДАЧІВСЬКОГО Р-НУ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛ. – 13.03.2017, ЛУГАНЩИНА)

Володимир виховувався у великій, працьовитій й дружній родині. Він не міг дочекатися, коли йому виповниться 18 років, щоб піти захищати рідну українську землю від російських окупантів. 21 липня 2016 р. юнакові виповнилося 18 років, і він твердо вирішив піти добровольцем захищати Україну. "Нещодавно Володимир був вдома у короткотерміновій відпустці, – розповів начальник відділу Жидачівської РДА Олексій Хемій. – Він змужнів, став справжнім воїном". Залишив у смутку батьків Михайла та Любов, братів Івана, Андрія, Назара, сестру Ірину. Вічна слава!

НЕЗБОРИМА НАЦІЯ

КВІТНЕВИЙ КАЛЕНДАР

1 квітня 1905 р. народився Ігор ПОСПІЛОВСЬКИЙ, поручник дивізії “Галичина”, “неустрасимий старшина”.

1 квітня 1907 р. народився Дмитро ГРИЦАЙ-“ПЕРЕБИЙНИС”, генерал-хорунжий УПА, начальник Головного військового штабу УПА.

1 квітня 1907 р. народився Зенон КОССАК, бойовий референт УВО, оборонець Карпатської України.

2 квітня 1921 р. у т. Вадовиці (Польща) від плеєриту помер Степан РУЗСЬКИЙ, поручник Армії УНР.

2 квітня 1973 р. помер Володимир КЛЮДНИЦЬКИЙ, командир батареї Сокальської бригади Галицької армії, священник, доктор політичних наук.

3 квітня 1888 р. народився Василь ІВАНІС, прем’єр Кубанського уряду, професор УГА в Подєбрадах.

3 квітня 1903 р. народився Остап ПОЛЯКІВ-СКВИРСЬКИЙ, поручник Армії УНР, учасник Першого зимового походу Армії УНР, соліст Львівської опери, хорунжий дивізії “Галичина”, “досвідчений, відважний та ініціативний старшина”.

3 квітня 1981 р. померла Ганна ДМИТЕРКО (РАТИЧ), сестра милосердя, десятник УСС та УГА, педагог.

4 квітня 1103 р. князь Володимир МОНОМАХ розбив половців.

4 квітня 1899 р. народився Юрій АРТЮШЕНКО, хорунжий Богданівського полку, старшина 1-го кінного полку Чорних запорожців, член УВО, просвітянин, редактор “Українського вісника”.

4 квітня 1982 р. помер Роман БЖЕСЬКИЙ-МЛИНОВЕЦЬКИЙ, член Братства самостійників, співорганізатор Дорошенківського полку, отаман, дослідник Визвольної боротьби, ідеолог українського націоналізму.

5 квітня 1894 р. народився Роман БЖЕСЬКИЙ (МЛИНОВЕЦЬКИЙ).

5 квітня 1896 р. народився Юрій ГІЛЬ, хорунжий УГА, інструктор Рава-Руської бурси ім. М. Шашкевича.

5 квітня 1967 р. помер Дмитро ГУРИН, поручник Армії УНР, повстанець, інженер-гідротехнік, лицар ордена Залізного хреста.

6 квітня 1890 р. народився Микола БАРГАН, підхорунжий УСС, командант кулеметної сотні і сотні УГА, старшина Армії УНР.

6 квітня 1984 р. спочив бандурист Григорій КИТАСТИЙ.

7 квітня 1891 р. народився Олександр АРТЕМІВ, поручник Запорозької гарматної бригади Армії УНР.

7 квітня 1895 р. народився Юрко КОНОНІВ, командир 2-ї важкої батареї Запорозького важкогарматного дивізіону, актор, режисер, директор Українського театру ім. І. Франка (Станіславів, 1941), актор і художній керівник Українського музично-драматичного театру, сотник Армії УНР, майор 2-ї Української дивізії УНА.

7 квітня 1898 р. народився Борис ДЯДЮША, юнак Спільної юнацької школи Армії УНР, релігійний діяч.

7 квітня 1919 р. загинув Іван ЛУЦЕНКО, лікар, член Центральної Ради, Генеральний хорунжий Вільного козацтва, командир 1-го Подільського січового куреня Армії УНР.

7 квітня 1930 р. москалі розстріляли Пилипа ДРАНИКА-“КОСАРЯ”, просвітянина, підпільника, отамана, голову повстанському Київського повіту та 10-го району ППШ, сотника Армії УНР.

Книжки можна придбати через “Нову пошту”, попередньо переказавши кошти на картку Романа Ковалю у ПриватБанку: 5168 7556 2267 7496. Переславши гроші, просимо зателефонувати до редакції.

Повідомлення можна зробити й електронним листом на адресу редакції. Окрім вартості книжки, замовник оплачує й доставку. Тел. (044) 242-47-38, 067-726-30-36.

“Чорні перемагають” Романа Ковалю – 33 грн.

“Ренесанс напередодні трагедії” Романа Ковалю – 24 грн.

7 квітня 1966 р. помер Осип БОЙДУНИК (БОЙДУНЕК), хорунжий УГА та Армії УНР, оргреферент повітової команди УВО, член Крайової екзекутиви ОУН на ЗУЗ, редактор тижневика “Толос нації”, член ПУН.

8 квітня 1709 р. укладено договір між Іваном МАЗЕПЮЮ, Костем ГОРДІЕНКОМ і КАРЛОМ XII про спільну боротьбу проти Московщини.

8 квітня 1891 р. народився Володимир КЛЮДНИЦЬКИЙ, командир батареї Сокальської бригади УГА, священник, доктор політичних наук.

8 квітня 1892 р. народилася Олександра ЄФРЕМЕНКО, педагог, сестра-жалібниці 3-ї Запорозької дивізії Армії УНР.

8 квітня 1903 р. народився Леонтій БЕРЕЗОВСЬКИЙ, вояк УГА, хорунжий Армії УНР, командир 2-ї сотні 30-го полку дивізії “Галичина”.

8 квітня 1920 р. загинув холодноярський отаман БОГДАН.

9 квітня 1638 р. загинув Павло ПАВЛЮК-БУТ, провідник козацького повстання 1637 року.

9 квітня 1899 р. народився Микола ДОРОШЕНКО (“ЧУБЕНКО”), ад’ютант отамана Ананія Волинця, отаман, хорунжий Армії УНР.

10 квітня 1622 р. помер гетьман України Петро КОНАШЕВИЧ-САГАЙДАЧНИЙ.

10 квітня 1887 р. (?) народився Семен ГРИЗЛО, звенигородський кошовий Вільного козацтва.

10 квітня 1889 р. народився Олександр ЗАГРОДСЬКИЙ, командир 2-ї Волинської дивізії, генерал-хорунжий Армії УНР.

10 квітня 1890 р. народився Юрій ОТМАРШТЕЙН, командир Сердюцького кінного Лубенського полку, начальник штабу Осадного корпусу Січових стрільців, начальник штабу УПА Другого зимового походу, шеф штабу Начальної команди УВО.

10 квітня 1898 р. народився Юрко ЗЕЛНІСЬКИЙ, хорунжий Армії УНР.

10 квітня 1898 р. народився Степан СКРИПНИК (МСТИСЛАВ), хорунжий 3-ї Залізної дивізії Армії УНР, Патріарх УАПЦ.

10 квітня 1903 р. народився Володимир ЛЯХОЦЬКИЙ, вояк УГА, хорунжий дивізії “Галичина”.

10 квітня 1919 р. в Києві вибухнуло Куренівське повстання.

10 квітня 1931 р. поляки замордували Степана ОХРИМОВИЧА, крайового провідника ОУН на ЗУЗ.

10 квітня 1969 р. помер Степан ВОЛИНЕЦЬ, підхорунжий УСС, старшина УГА, учитель, посол до польського сейму, редактор газети “Українські вісті”, 2-й заступник канцелярії Військової управи дивізії “Галичина”.

10 квітня 1990 р. помер кобзар Олексій ЧУПРИНА.

11 квітня 1950 р. помер Осип БАБ’ЮК, хорунжий УГА, командант гарматного коша УГА.

11 квітня 1987 р. помер Олекса ЯВОРСЬКИЙ, вояк УСС, поручник УГА, старшина 3-го Окремого кінного полку Армії УНР, учасник Першого зимового походу Армії УНР, повітовий командант УВО, посол до польського сейму, старший десятник дивізії “Галичина”, адвокат, просвітянин.

12 квітня 1888 р. народився Микола БУСВСЬКИЙ-БРУНГОФ, начальник розвідного відділу штабу корпусу Січових стрільців та Генерального штабу Армії УНР, підполковник Армії УНР.

12 квітня 1908 р. Мирослав СІЧІНСЬКИЙ застрелив А. Потоцького.

12 квітня 1920 р. в бою з москалями загинув Василь ЧУЧУПАК, отаман полку гайдамаків Холодного Яру, вчитель.

12 квітня 1970 р. народився Андрій ШИРОКОВ-“СІМ’ЯНИН”, боець ДУК “Правий сектор”, потім 54-ї бригади ЗСУ, батько п’яти дітей. Загинув у бою на Світлодарській дузі.

12 квітня 1980 р. помер Оверко (Аверкій) ГОНЧАРЕНКО, командир Першої юнацької військової школи ім. Б. Хмельницького, полковник Армії УНР, сотник дивізії “Галичина”, педагог, кооператор.

13 квітня 1892 р. народився Василь ВІНОГРАДНИК, командир кулеметної сотні УГА, сотник Армії УНР, член ЛУН, співзасновник ОУН.

13 квітня 1933 р. помер Степан ЕРАСТОВ, український самостійник Кубані, член РУП, учасник революції 1905 – 1907 рр., засновник Кубанської “Просвіти”, член Центральної Ради (делегат від Кубані), письменник.

14 квітня 1892 р. народився Віктор ДЯЧЕНКО, курінний полку Чорних запорожців.

14 квітня 1898 р. народився Василь АБРАМОВИЧ, поручник Армії УНР, інженер-лісвник, член Подєбрської філії “Сокола”, лектор.

15 квітня 1920 р. в бою проти москалів загинув Олексій БАНДУРА, козак полку Чорних запорожців.

15 квітня 1936 р. народився Валентин МОРОЗ, історик.

15 квітня 1944 р. загинув Андрій ОСЬМАЧКІВ, підстаршина полку Чорних запорожців, вояк протипанцерної бригади “Вільна Україна”, лицар Залізного хреста Армії УНР.

16 квітня 1897 р. народився Петро ДУДА, поручник дивізії “Галичина”, командир сотні куреня фізілієрів.

16 квітня 1898 р. народився Іван ТРЕЙКО (“НЕМО”), сквирський отаман, генерал-хорунжий УГА.

17 квітня 1895 р. народився Микола ВАСИЛЕВСЬКИЙ, хорунжий Запорозької дивізії Армії УНР, інженер-гідротехнік.

17 квітня 1896 р. народився Дмитро ПАЛІВ, хорунжий УСС, чотар УГА, сотник дивізії “Галичина”, ад’ютант військового міністра ЗУНР та начального вождя УГА, член Начальної команди УВО, редактор часописів “Заграва”, “Наш шлях” і “Новий час”, зв’язковий Євгена Коновальця, посол до польського сейму, редактор тижневика “Перемога”, щоденної газети “Українські вісті”, начальник персонального відділу дивізії “Галичина”.

17 квітня 1901 р. народився Іван ВІТВИЦЬКИЙ, підхорунжий 1-го полку УСС УГА, козак Армії УНР.

17 квітня 1912 р. народилася Галина ДИДИК, дітяч ОУН і підпільного УЧХ, зв’язкова Романа Шухевича, політв’язень.

17 квітня 1979 р. помер Михайло ОСТРОВЕРКА, вояк УСС, хорунжий УГА, начальник культурно-освітнього відділу Запорозької дивізії, член Військової управи дивізії “Галичина”, редактор тижневика дивізії “До перемоги”, письменник, мистецтвознавець.

18 квітня 1882 р. народився В’ячеслав ЛИПІНСЬКИЙ, історіософ, теоретик українського консерватизму, посол Української Держави в Австро-Угорщині.

“Історія Холодноярської організації” Романа Ковалю – 25 грн.

“Філософія сили” Романа Ковалю – 30 грн.

“Отаман Зелений” Романа Ковалю – 65 грн.

“Прочитайте тую славу” Ольги Страшенко – 35 грн.

“Подєбрдський полк” Армії УНР Р. Ковалю і В. Моренця – 90 грн.

“Отаман Орлик” Р. Ковалю – 45 грн.

“Сто історій Визвольної війни” – 60 грн.

“Похід Болбочана на Крим” Бориса Монкевича – 47 грн.

“Крізь павутиння змосковщення” Романа Ковалю – 150 грн.

18 квітня 1896 р. народився Сава ЗЕРКАЛЬ, козак 5-ї Херсонської дивізії Армії УНР, педагог, історик, редактор, видавець, інженер-агроном.

18 квітня 1967 р. помер Іван БЛУДИМКО, сотник Запорозької дивізії Армії УНР, інженер-лісвник.

18 квітня 1967 р. помер Олександр БОЙКО, козак 1-го куреня Київських січових стрільців, хорунжий Армії УНР, учасник Першого зимового походу Армії УНР, лицар Залізного хреста, інженер-технолог.

19 квітня 1898 р. народився Василь ДЕЙНЕКА, хорунжий Армії УНР.

19 квітня 1902 р. народився Гаврило ГОРДІЕНКО, бунчужний загону отамана Чорної Хмари Катеринославського повстанського коша, козак Армії УНР, інженер, професор ботаніки УТГІ, дійсний член УВАН.

19 квітня 1975 р. помер Олександр УДОВИЧЕНКО, командир 3-ї Залізної дивізії, генерал-хорунжий Армії УНР.

19 квітня 1983 р. народився Михайло СТАНІСЛАВЕНКО, боець ДУК “Правий сектор”.

20 квітня 1890 р. народився Георгій ГУСЕВ, хорунжий Армії УНР.

20 квітня 1891 р. народився Юрій ТЮТЮННИК, заступник командувача Армії УНР під час Першого зимового походу, командувач УПА Другого зимового походу, генерал-хорунжий Армії УНР.

20 квітня 1892 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

20 квітня 1996 р. помер Сава ЯСЬКЕВИЧ, сотник УГА та Армії УНР, поручник дивізії “Галичина”, командир 4-го полку 1-ї Української дивізії УНА, генерал-хорунжий (в еміграції).

20 квітня 2014 р. в першому бою під м. Слов’янськом Донецької області загинув Михайло СТАНІСЛАВЕНКО, боець ДУК “Правий сектор”.

21 квітня 1597 р. ляхи закатували Северина НАЛИВАЙКА.

21 квітня 1890 р. народився Осип СТАНИМІР, сотник УГА, співорганізатор дивізії “Галичина” у Перемишльському повіті.

21 – 25 квітня 1944 р. в урочищі Гурби відбулася битва Південної групи УПА-Північ “Богун” під командуванням Петра ОЛІЙНИКА-“ЕНЕЯ” та з’єднання “Холодний Яр” УПА-Південь на чолі з Миколою СВИСТУНОМ-“ЯСЕНЕМ” проти більшовиків.

22 квітня 1892 р. народився Юрко ГРИНЬ, старшина для доручень при штабі Директорії, член Цупкому та Київської міської військової організації, уповноважений Цупкому.

22 квітня 1899 р. народився Всеволод ДІДКОВСЬКИЙ, козак Наддністрянського повстанського куреня та Армії УНР, член “Просвіти”, інженер-технолог.

22 квітня 1965 р. відійшов Петро ДЯЧЕНКО, командир полку Чорних запорожців, командир 2-ї Української дивізії УНА, полковник Армії УНР, командир Окремої української протитанкової бригади “Вільна Україна” (1945), генерал-поручник УНР (на еміграції).

22 квітня 1969 р. помер Юрій СИДУРКО, січовий стрілець, бунчужний Армії УНР, вояк дивізії “Галичина”.

23 квітня 1896 р. народився Юрій КЛИМАЧ, командир 29-го куреня 10-ї бригади 4-ї Київської дивізії Армії УНР, курінний і командир авангарду Волинської групи УПА Другого зимового походу, підполковник Армії УНР, інженер-агроном.

23 квітня 1896 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1897 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1898 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1899 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1900 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1901 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1902 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1903 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1904 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1905 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1906 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1907 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1908 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1909 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1910 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1911 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1912 р. народився Іван БАБ’ЮК, сотник УГА та освітній діяч.

23 квітня 1967 р. навіки спочив Іван ЛАЗОР, командир 2-го Самбірського куреня 11-ї бригади УГА та батареї полку Чорних запорожців, сотник Армії УНР, адвокат, учитель.

24 квітня 1897 р. народився Василь ДЯДЮРА, козак Армії УНР, учасник Першого зимового походу Армії УНР, педагог.

24 квітня 1899 р. народився Валентин СІМ’ЯНИЦІВ (СІМЯНИЦЕВ), козак кінної сотні Богданівського полку та 1-го кінного Чорних запорожців полку, учасник Першого зимового походу, лицар ордена Залізного хреста, інженер, скульптор.

24 квітня 1918 р. Кримська група Армії УНР Петра БОЛБОЧАНА звільнила Сімферополь від більшовиків.

24 квітня 1945 р. загинув у бою з москалями Іван ТРЕЙКО, сквирський отаман, генерал-хорунжий УПА.

24 квітня 1975 р. спочив Володимир ГЕРАСИМЕНКО, старшина полку Чорних запорожців, командир кінного полку 6-ї Січової дивізії, командувач Українського (Волинського) легіону самооборони (1944).

24 квітня 1984 р. народився Юрій ДУТЧАК-“ШУМАХЕР”, боець ДУК “Правий сектор”.

25 квітня 1899 р. народився Юрій ГАРАСИМІВ (ГЕРАСИМІВ), січовий стрілець, старшина УГА, хорунжий дивізії “Галичина”, співак хору “Думка”.

25 квітня 1900 р. народився Єлизавета ЧУБЕНКО, повстанець, дружина отамана Петра ЄВСІЄВА, сотника Армії УНР.

25 квітня 1989 р. народився Дмитро КОРЯК-“БРАТ”, доброволець полку “Азов”, командир Полтавської міської самооборони. Лицар ордена “За мужність” III ст. (посмертно).

25 квітня 1995 р. помер Лев ШАНКОВСЬКИЙ, вояк УГА і Армії УНР, співзасновник УТВР, історик.

26 квітня 1896 р. народився Степан РАДЗІСІВСЬКИЙ, отаман, командир Окремої гайсинської сотні, інженер.

26 квітня 1945 р. загинув Павло СКОРОПАДСЬКИЙ, гетьман України.

26 квітня 1971 р. відійшов у заповіті підполковник Армії УНР Віктор ДЯЧЕНКО.

27 квітня 1902 р. народився Дмитро ВЕРБА, підпоручник Армії УНР, інженер-лісвник.

27 квітня 1929 р. москалі розстріляли холодноярського отамана Якова МАМАЯ-ЩИРИЦЮ.

27 квітня 1958 р. помер Олександр ГІЛПАС, лікар Армії УНР Першого зимового походу і Другого зимового походу УПА Юрка Тютюнника, лицар Залізного хреста.

28 квітня 1512 р. князь Костянтин ОСТРОЗЬКИЙ розгромив татарське військо під м. Вишнівцем.

28 квітня 1943 р. у Львові почалося формування дивізії “Галичина”.

29 квітня 1648 р. Богдана ХМЕЛЬНИЦЬКОГО проголошено Гетьманом України.

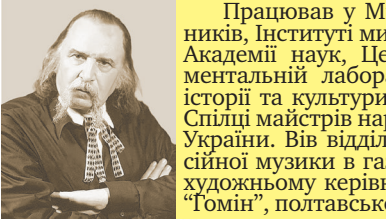
29 квітня 1918 р. Павла СКОРОПАДСЬКОГО проголошено Гетьманом України.

29 квітня 1918 р. Чорноморський флот підняв українські прапори.

29 квітня 1981 р. народився Євген ВОРОШИЛО-“ДЖЕК”, боець ДУК “Правий сектор”.

30 квітня 1973 р. помер кобзар Михайло БАШЛОВКА, співець нескореної України.

30 квітня 1982 р. помер Матвій ЗАЙЦЬ, хорунжий УГА та дивізії “Галичина”, благодійник.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ЧАСОПИС

переплатити індекс: 30504

НЕЗБОРИМА НАЦІЯ

Її редактор Роман Коваль – дослідник Визвольної боротьби українців за свою державу у 1-й половині ХХ століття.

Ця газета – про долі Українських січових стрільців, вояків Галицької армії, Армії УНР, повстанських отаманів та їхніх козаків, Карпатську Січ, ОУН, УПА, вояків АГО, а також про кобзарів, письменників, нові книжки про Визвольну боротьбу, які видає Історичний клуб “Холодний Яр”.

Наш індекс – 33545

Редактор

Роман Коваль

Верстка

Олександр Литвин

Коректор

Надіяка Овчарук

Інформаційне забезпечення

Микола Владзімірський,

Іляна Гайдук

Технічний директор

Максим Селюзкін